

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010512
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010512.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. októbra 2019 prejednal odvolanie obžalovaného v trestnej veci X. A.,

nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom K. N., t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu sp.zn. 2T/113/2017 zo dňa 07. augusta 2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného X. A. ako nedôvodné z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 07. augusta 2019, sp. zn.2T/113/2017 bol obžalovaný X. A. uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. spáchaného na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase a mieste v Meste Prievidza, v mesiaci september roku 2016, po tom čo mu bolo majiteľom A. C. ústnou dohodou zverené do užívania motorové vozidlo zn. Audi A6 AVANT 2,5 TDI, evidenčné číslo PD XXX FO, bez jeho súhlasu toto vozidlo odpredal za sumu 600 E. S. V., čím spôsobil škodu majiteľovi vozidla A. C. vo výške 700 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 213 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm.m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere jedenásť mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním podaným čo do výroku o vine aj treste ihneď po jeho vyhlásení napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch uviedol, že súd sa nevysporiadal s dôkazmi v jeho prospech. Má aj dôvodnú obavu zo zaujatosti sudcu. Žiada o zrušenie rozsudku, prípadne navrátenie veci prvostupňovému súdu. Pred svojim zadržaním pracoval, prispieval na život priateľkiným deťom. Pobytom vo väzbe prichádza o príjem, má za to, že trest nesmie nijako poškodzovať jeho blízkych.

Odvolanie zdôvodnil aj obhajca obžalovaného. Tento v dôvodoch uviedol, že obžalovaný podrobne zdôvodnil a popísal nadobudnutie motorového vozidla značky Audi, že toto bolo zakúpené za jeho finančné prostriedky. Zo strany poškodeného sa jednalo o výpomoc v prospech obžalovaného, s ktorou poškodený súhlasil, čo bolo podmienené aj dlhom, ktorý poškodený voči obžalovanému mal. Tvrdenia obžalovaného sú podporené aj výpoveďami priamych svedkov K. a V., ale aj nepriamych svedkov poškodeného a jeho matky W. C.. Sama matka poškodeného popísala ako nezodpovedného. Určité sklony k jeho konaniu či fabuláciám možno zdôvodniť jeho zdravotnými ťažkosťami. Navyše je matka poškodeného zamestnaná na orgáne, kde sa predmetná vec realizovala. Navrhol preto obžalovaného spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. b/ Tr.por.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný na dôvodoch svojho odvolania zotrval.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na samotné obžalovaným nekonkretizované podozrenie zo zaujatosti sudcu v trestnej veci nestačí ničím nepodložený pocit obžalovaného. Súd prvého stupňa správne o tejto námietke obžalovaného nerozhodoval, keďže smerovala len voči procesnému postupu súdu, a nebola tiež podaná bezodkladne.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci ohľadom viny všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, tieto aj správne vyhodnotil, a správne ustálil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Obžalovaného z trestnej činnosti usvedčuje jednak priamo poškodený A. C., ktorý bol vypočutý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní a v oboch štádiách konania zhodne potvrdil, že nielenže nesúhlasil s predajom motorového vozidla značky Audi, ale ani nevedel, čo je s týmto vozidlom. Žiadne konfabulatórne sklony uvedené v odvolaní obžalovaného z jeho výpovedí zistené neboli. Naopak bolo preukázané, že obžalovaný vozidlo odpredal bez súhlasu jeho vlastníka - poškodeného, zneužívajúc jeho dôverčivosť. Uvedené potvrdila aj matka poškodeného, či nepriamy svedok S. V..

Taktiež listinný dôkaz, konkrétne doklad o vlastníctve vozidla poškodeným preukazuje trestnú činnosť obžalovaného, a vyplynula z neho pravdivosť tvrdení poškodeného, ktorý mal navyše na kúpu vozidla v tom čase finančné prostriedky na rozdiel od obžalovaného, ktorý mal v dôsledku dlžôb exekúcie. O finančných prostriedkoch, ktoré mal na kúpu vozidla použiť obžalovaný uvádzal viaceré verzie, čo vnáša dôvodné pochybnosti do jeho tvrdení. Na rozdiel od tvrdení poškodeného, ktorý od začiatku konania uvádzal, že na kúpu vozidla použil prostriedky získané zo sociálnej poisťovne v rámci spätného vyplatenia mu dôchodku, čo potvrdila aj jeho matka.

O vierohodnosti usvedčujúcich dôkazov s poukazom na vyššie uvedené súd správne nezistil žiadne pochybnosti. Navyše nešlo len o jeden usvedčujúci dôkaz, ale o viaceré výpovede priamych svedkov a poškodeného, a na to nadväzujúce listinné dôkazy, ktoré spolu dávali ucelenú, logickú a ničím nenarušenú reťaz dôkazov, vedúcu k jedinému záveru o vine obžalovaného.

S poukazom na uvedené skutočnosti sa preto odvolací súd plne stotožnil s podrobne vykonaným dokazovaním súdom prvého stupňa ohľadom viny a následným vyhodnotením dôkazov tak jednotlivo, ako i v celku, uvedeným v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, a na toto v plnej miere odvolací súd poukazuje.

Pokiaľ ide o trest, súd prvého stupňa pritom správne podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. za priznania mu jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr.zák. ukladal obžalovanému bez zistenia poľahčujúcich okolností trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe v rozmedzí 8 mesiacov až 2 roky.

Trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov je stále trestom na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Takýto sa javil odvolaciemu súdu skôr ako mierny. Zohľadniac predovšetkým predchádzajúci život obžalovaného, ktorý je osobou viackrát súdne trestanou, navyše skutku aktuálne mu kladeného za vinu sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu iného trestu odňatia slobody. Je teda zrejmé, že ani predchádzajúce súdmi mu uložené aj nepodmienené tresty odňatia slobody nevedli k jeho prevýchove.

Uložený trest odňatia slobody je preto s poukazom na osobu obžalovaného, aj celkové okolnosti prípadu potrebný na jeho nápravu, pričom je plne v súlade so zásadami na ukladanie trestov uvedenými v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. Zohľadňuje zároveň aj charakter trestnej činnosti kladenej mu za vinu, aj zásady generálnej a individuálnej prevencie. Správne ho súd zaradil aj do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.